

ЈЕДАН ЈЕДИНИ БОГ

الواحد الأحد

<Српски – Serbian – صربي>

Абдул-Мецид Азиз Ез-Зиндани

عبد المجيد بن عزيز الزنداني

Превод:

Амра Дацић

Рецензија:

Љубица Јовановић

ترجمة:

عمرة داتسييتش

مراجعة:

يوفانو فيتس ليوبييتسا

Један Једини Бог

Докази (Божије) јединствености

1. Ко размишља о уређењу постојаног свемира, његовим уредним појавама, његовом уредном кретању, видеће да оно што се налази у свемиру сведочи да се налази под управом једне воље и под утицајем Мудрога и Једнога.

Узвишени Бог је казао:

„Да Земљом и небесима управљају други богови, а не Аллах, пореметили би се.“ (Кур'ан, 21:22)

2. Ова савршена и непрестана повезаност међу деловима свемира сведочи да је он под управом једног владара, а да са Богом постоје и други богови, свако божанство одвојило би оно што је створило и били бисмо сведоци тих

раздвајања и очигледних подела у овом свемиру, како би живот био ужасан да Сунце има божанство које нам забрањује долазак светлости? Како би било да дрво има божанство које нам забрањује да беремо његове плодове? Како би било да облаци имају божанство које забрањује да нам пада киша?

Узвишени Бог је казао:

„Аллах није узео Себи сина, и са Њим нема другог бога! Иначе, сваки би бог, са оним што је створио - радио шта би хтео, и један другог би побеђивао.“
(Кур'ан, 23:91)

3. Да поред Бога постоје и друга божанства, неки од њих би покушали да превладају друге и тада би свемир постао сведоком страшних ратова. Небеска пространства би постала мегданом силовитих борби завађених божанстава! Или, пак, немоћна божанства која су

завађена, ујединила би се са оним који има снагу и превласт у овим небеским просторствима.

Узвишени Бог је казао:

„Реци: 'Да поред Њега постоје други богови, као што они говоре, они би онда потражили пут до Аллаха Свевишњег.' Хваљен нека је Он и врло високо изнад онога што они говоре!“
(Кур'ан, 17:42,43)

Божија јединственост у Господарењу и Божанствениости

Будући да је Бог, слављен нека је Он, једини Створитељ, Он је и једини Господар и једини Бог. Одломци који следе обзнаниће нам оно што Кур'ан жели речима: Рабб (Господар) и Аллах (Бог).

Узвишени Бог каже:

„Упитај: 'Чија је Земља и све што је на њој, знате ли?' 'Аллахова' - одговориће, а ти реци: 'Па зашто онда не дођете себи?' Упитај: 'Ко је Господар Престола величанственог?' 'Аллах' - одговориће, а ти реци: 'Па зашто се онда не бојите?' Упитај: 'У чијој је руци власт над свим, и ко узима у заштиту, и од кога нико не може заштићен бити, знате ли?' 'Од Аллаха' - одговориће, а ти реци: 'Па зашто онда допуштате да будете заведени?' Да, Ми им истину доносимо, а они су заиста лажљивци.“ (Кур'ан, 23:84- 90)

Слављен нека је Он Који је казао:

„Кад човека невоља снађе, Господару своме се моли, Њему се обраћа, а онда, пошто му Аллах милост Своју дарује, заборави Онога Кому се пре молио, и друге Њему једнаким сматра, да би са пута Његовог на странпутицу одводио.“ (Кур'ан, 39:8)

Узвишени Бог је казао:

„О људи, сетите се милости којом вас Аллах обасипа. Постоји ли, осим Аллаха, икакав други створитељ који вас са неба и из земље опскрбљује? Осим Њега нема другог бога, па куда се онда одмећете?“ (Кур'ан, 35:3)

„Реци: 'Кажите ви мени, ако би вас Аллах слуха вашег и вида вашег лишио и срца ваша запечатио, који би вам бог, осим Аллаха, то вратио?'“ (Кур'ан, 6:46)

„Он је Аллах, другог бога осим Њега нема; Њему нека је хвала и на овом и на оном свету! Само Он суди и Њему ћете се вратити. Реци: 'Кажите ви мени - ако би Аллах дао да вам ноћ потраје вечно, до Судњег дана, који бог би вам, осим Аллаха, светло дао? Зар не чујете?' Реци: 'Кажите ви мени - ако би Аллах дао да вам дан потраје вечно, до Судњег дана, који бог би вам, осим

Аллах, ноћ дао да у њој смирај нађете?
Зар не видите?" (Кур'ан, 28:70-72)

„Он вас ствара у утробама мајки
ваших, дајући вам ликове, један за
другим, у три тмине. То вам је, ето,
Аллах, Господар ваш, Његова је власт,
нема Бога осим Њега, па куда се онда
одмећете?“ (Кур'ан, 39:6)

„Онај Који је небеса и Земљу
створио и Који вам спушта са неба
кишу помоћу које Ми дајемо да озелене
баште прекрасне - немогуће је да ви
учините да израсте дрвеће њихово. - Зар
поред Аллаха постоји други Бог? Не
постоји, али су они народ који друге са
Њим изједначује; Онај Који је Земљу
пребивалиштем учинио и кроз њу реке
провео и на њој брда непомична
поставио и два мора преградио. - Зар
поред Аллаха постоји други Бог? Не
постоји, него већина њих у незнању
живи. Онај Који се невољнику, кад му

се обрати, одазива, и Који зло отклања и Који вас на Земљи намесницима поставља. - Зар, поред Аллаха, постоји други Бог? Како никако ви поуку да примите! - Онај Који вам у тминама, на копну и на мору, пут показује и који ветрове као радосну вест испред милости Своје шаље. - Зар поред Аллаха постоји други Бог? Како је Аллах високо изнад оних који друге Њему равним сматрају! - Онај Који све ни из чега ствара, који ће затим то поново учинити, и који вам опскрбу са неба и из земље даје. - Зар, поред Аллаха, постоји други Бог? Реци: 'Докажите, ако истину говорите!'" (Кур'ан, 27:60-64)

„Онај Коме припада власт на небесима и на Земљи, Који нема детета, Који у власти нема ортака - Који је све створио и како треба уредио! Неки поред Њега божанства прихватају, која

ништа не стварају, а која су сама створена, која нису у стању да од себе неку штету отклоне ни да себи какву корист прибаве и која немају моћи да живот одузму, да живот дају, да оживе.“ (Кур'ан, 25:2-3)

Када размислимо о претходним ајетима, увидећемо да име **Рабб** (Господар) значи апсолутни Судија у овом свемиру, Он је његов Владар, његов Заповедник, он је Онај Који му је облик дао, Онај Који га упућује, Он је Један Који нема судруга.

Из одломка видљиво је и да име **Аллах**¹ (Бог) значи Владар Који има сву

¹ Аллах је арапска реч која означава властито име Једног, Јединог, Истинског Бога који је јединствен у свему и није никакав назив за неког посебног Бога муслимана. Корен овог имена је у речи 'илах' која у арапском језику значи бог или божанство, било оно истинито или лажно. Додавањем одређеног члана 'Ел', добија се реч 'Ел-Илах' која је основа имена 'Аллах' којим се означава Један, Једини, Истински Бог који постоји, Створитељ и Господар свега, Једини Који заслужује да се обожава и Једини Кога Његови робови истински обожавају. Сва божанства мимо њега су лажна. Узвишени Бог у

власт и компетенције на небесима и на Земљи. Стварање је Његова специјалност, све ствари и благодати су у Његовој руци, снага и моћ су Његово власништво. Све што је на небесима и на Земљи постало је Његовим робом, који се покорава Његовим заповедима, хтео то или не. Нико осим Њега нема управу, нити ико осим Њега не спроводи законе, као што нико осим Њега не зна тајне стварања, уређења, управљања. Нико му није судруг у компетенцијама Његове власти, нема, уистину, бога осим Њега.

Ибадет²

Исламу има мноштво лепих имена, а име Аллах упућује на сва остала Божија лепа имена. Хришћани и Јевреји који говоре арапским језиком исто тако Бога називају Аллах и то име користе у Библији.

² Ибадет (обожаване, богослужје) у језичком смислу представља понизност и скрушеност (према Богу). У термилошком значењу ибадет је назив за све оно што Узвишени Бог воли и са чиме је задовољан од речи и дела, јавних и тајних. Дакле, ибадет је обожаване Бога кроз покорност у ономе што је Он наредио и остављање онога што је забранио. Три су темеља ибадета: љубав,

Због свега тога, само Бог заслужује да Му се чини ибадет - дела обожавања. Узвишени Бог је казао:

„О верници, једите укусна јела која смо вам подарили и будите Богу захвални, ако само Њему ибадет (богослужење) чините!“ (Кур'ан, 2:172)

„За оне који избегавају да се киповима клањају и који се Богу обраћају, - њима су намењене радосне вести.“ (Кур'ан, 39:17)

„Сунце и Месец утврђеним путањама плове, и трава и дрвеће се поковавају.“ (Кур'ан, 55:5-6)

„Њега величају седморо небеса, и Земља, и они на њима; и не постоји ништа што Га не велича, хвалећи Га;

страх и нада. Услови исправности ибадета и његовог примања су: искреност – да то дело буде само ради Бога, и исправност – да то дело буде у складу са праксом последњег Божијег посланика, Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим. Ибадет се упућује само Узвишеном Богу.

али ви не разумете величање њихово.“
(Кур'ан, 17:44)

„Реци: 'Мени је забрањено, о томе су ми дошли јасни докази од Господара мога, да ибадет (богослужење) чиним онима које ви, поред Аллаха, обожавате, а наређено ми је да се покорим Господару светова.'“ (Кур'ан, 40:66)

„Господар ваш је казао: 'Позовите Ме и замолите, ја ћу вам се одазвати! Они који из охолости неће да Ми ибадет чине - ући ће, сигурно, у Пакао понижени.'“ (Кур'ан, 40:60)

„Аллах зна тајне небеса и Земље и Њему се све враћа, зато само Њему ибадет чини и само се у Њега уздај!“
(Кур'ан, 11:123)

Обожавање обухвата захвалу, покајање, падање ничице, слављење Бога, скрушеност, преданост, чињење молбе,

ослањање на Бога, као што се састоји и од завета, скривеног тражења помоћи од Бога, клања жртве и страха од Узвишеног Бога. Узвишени Бог заслужује да Му се дела обожавања чине, јер је Он једини Створитељ, једини Владар, Господар у овом постојању.

Узвишени Бог је казао:

„То вам је Аллах, Господар ваш, нема другог (истинског) бога осим Њега, Створитеља свега; зато Њему ибадет чините; Он над свим надзире!“
(Кур'ан, 6:102)

Узвишени Бог је казао:

„Реци: 'Зар да за Господара тражим неког другог осим Аллаха, кад је Он Господар свега?'“ (Кур'ан, 6:164)

Значење ибадета

У Кур'ану реч **ибадет** наводи се у многобројним значењима. Можда је свеобухватна дефиниција свих облика ибадета следећа: То је свеобухватно име за све оно што Бог воли и чиме је задовољан, било да се ради о речима или делима, видљивим или невидљивим.

Није дозвољено ибадет да се чини никоме мимо Бога.

Узвишени је казао:

„А наређено им је да само Аллаху ибадет чине, да Му искрено, као правоверни, веру исповедају, и да намаз обављају, и да зекат удељују; а то је - исправна вера.“ (Кур'ан, 98:5)

„Цине и људе сам створио само зато да Ми ибадет (богослужење) чине.“ (Кур'ан, 51:65)

„Ко жуди да од Господара свога буде лепо примљен, нека чини добра дела и нека, ибадет (богослужење)

чинећи Господару своме, ширк (многобоштво) не чини!“ (Кур'ан, 18:110)

Ширк³

Ширк је супротан тевхиду (Божијој једноћи) и он означава потврду постојања саучесника Богу у обожавању и господарству, који су само Божије карактеристике, тако што се признаје неко као Божији супарник у Његовом Светом

³ Ширк у језичком смислу значи *приписивање, изједначавање и упоређивање*. У термиолошком смислу ширк представља обожавање неког другог мимо Бога преписујући му оно што је својствено само Богу. Ширк се због тога назива и многобоштвом, и то је највећи грех који води вечно у Пакао и којег Узвишени Бог неће опростити осим ако се човек пре смрти не покаје. Ширк је супротан монотеизму и поништава сва добра дела. Примери великог ширка су: сматрање да Бог има сина, упућивање молитве неком другом мимо Богу, заветовање у нечије друго име мимо Божијег итд. Особа која чини ширк назива се мушриком.

Бићу или Његовим узвишеним својствима или чак делима.

Четири врсте ширка

1. Чинити ибадет неком другом мимо Богу, као што су: камење, кипови, дрвеће, животиње, гробови, небеска тела, природне силе. У ову врсту ширка спада и узимање човека за божанство, веровање да је Бог инкарниран у човеку или да Он има синове и кћери.

2. Нека Божија својства приписивати створењима, као што је веровање у тројство. Син и Свети Дух, по схватању хришћана, имају својство вечности, Божанске моћи и свезнања. Ширк је и веровање да постоји један створитељ за зло, а други за добро, као и веровање, по мишљењу материјалиста, да материја, која нема почетка, има својство вечности.

3. Ширк је да људи једни друге узимају за божанства. Преноси се да је,

након што су објављене Божије речи о следбеницима Књиге хришћана и јевреја речено:

„Они, поред Аллаха, боговима сматрају свештенике своје и монахе своје.“ (Кур'ан, 9:31)

Адиј ибн Хатим - који је био хришћанин пре прихватања Ислама, Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, је казао: „Хришћани и јевреји, заиста, не сматрају боговима своје свештенике и монахе.“ На то је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, казао: **„Напротив, они су забранили оно што је дозвољено (од Бога) било, а дозволили су оно што је забрањено (од Бога), па су их следили. То је њихово обожавање. Њихово веровање те упућује на њих.“**

Свемир је Божије створење, Његово је власништво, нико не може по својој

вољи да ради без Божије дозволе, нико од људи нема право да дозвољава и забрањује оно што је у Божијем власништву без Његове дозволе, Нико не може да управља оним што је у Божијем власништву без дозволе Владара овог универзума.

Узвишени Бог је казао:

„Зар они да имају богове који им прописују да верују оно што Аллах није наредио?“ (Кур'ан, 42:21)

Слављен нека је Онај Који је казао:

„Он је Аллах, другог (истинског) бога осим Њега нема; Њему нека је хвала на овом и на оном свету! Само Он суди и Њему ћете се вратити.“ (Кур'ан, 28:70)

Нико не може да влада ниједним делом Божијег власништва нити Његових створења, супротно Божијим прописима.

Узвишени Бог је казао:

„А они који не суде према оном што је Аллах објавио, они су прави неверници.“ (Кур'ан, 5:44)

Узвишени Бог је казао:

„Зар они да траже да им се као у паганско доба суди? А ко је од Аллага бољи судија народу који чврсто верује?“ (Кур'ан, 5:50)

Узвишени Бог је казао:

„И тако Ми Господара твога, они неће бити верници док за судију у споровима међусобним тебе не прихвате, и да онда због пресуде твоје у душама својим нимало тегобе не осете, и док се сасвим не покоре.“ (Кур'ан, 4:65)

Узвишени Бог претходне три врсте споменуо је у речима:

„Реци: 'О следбеници Књиге (јевреји и хришћани), дођите да се окупимо око једне речи, нама и вама заједничке: да никоме, осим Аллаху ибадет (богослужење) не чинимо и да Му ширк (многобоштво) не чинимо, и да једни друге, поред Аллаха, боговима не држимо!'“ (Кур'ан, 3:64)

4. Слеђење страсти и покорност њима. Човек нема страсти за нечим, а да ту страст не следи.

Узвишени Бог је казао:

„Кажи ти Мени, хоћеш ли ти бити чувар онеме који је страст за божанство своје узео?“ (Кур'ан, 25:43)

Узвишени Бог учинио је многобоштвом слеђење страсти, јер се покорност нечем другом, мимо Богу, у онеме чиме Бог није задовољан, убраја у многобоштво (ширк).

Ширк је велико незнање

Када човек размишља о свемиру проналази знакове Божије једноће, који сведоче да је Господар овог свемира један. Стога ширк (многобоштво) према Богу значи вид безобразлука и лудила и то је узрок Божије срџбе, Владара, Истинитог, Једног Бога, слављен нека је Он. Узвишени Бог је казао:

„Аллах неће да опрости да Му се ширк (многобоштво) чини, а опростиће мање грехе од тога, коме Он хоће.“
(Кур'ан, 4:48)

Узвишени Бог је казао:

„А кад они који су Њему (Богу) ширк (многобоштво) чинели - божанства своја угледају и кажу: 'Господару наш, ово су божанства наша; њима смо се клањали, а не Теби', божанства ће им добацити: 'Ви сте, уистину, лажљивци!'“ (Кур'ан, 16:86)

Узвишени Бог је казао:

„А на Дан кад их Он позове и упита: 'Где су они које сте Мени равним сматрали?' Рећи ће они на којим ће се реч обистинити: 'Господару наш, ове што смо на странпутицу навели - навели смо зато што смо сами на странпутици били; ми их се пред Тобом одричемо, они нису нама ибадет (богослужење) чинели.' 'Позовите божанства ваша!' Рећи ће им се, па ће их они позвати, али им се она неће одазвати, и патњу ће доживети и зажалиће што на правом путу нису били. А на Дан кад их Он позове и упита: 'Шта сте посланицима одговорили?' Тога Дана они неће знати шта ће одговорити, па ниједан другог неће питати. А онај који се буде покајао, и који буде веровао, и који буде добра дела чинио, он ће постићи шта је желео.“ (Кур'ан, 28:62-67)

Незнање везано за степен евлија (Божији штићеници)

Неким се верницима десило оно што се десило и народима пре њих који су подизали степен Божијих штићеника, веровесника и добрих људи од степена ибадета (богослужења) према Богу, на степен који је близу Божијем својству божанствености и који га достиже. До тог је дошло због веровања да се веровесници или добри описују својствима која припадају само Богу, као што су: могућност невидљиве помоћи, откривање штете, даривање деце, помагање невидљивом силом која излази из оквира закона и прописа по којим се свемир креће. То их је навело да се тако према њима понашају, или да се према њиховим гробовима односе са поштовањем, величањем, што прелази у обожавање и

покорност. Часни Кур'ан прекорава оне који иду овим погрешним путем.

Узвишени Бог је казао:

„А на Дан кад их Он сакупи, а и оне којима су поред Аллаха ибадет (богослужење) чинели, па их упита: 'Јесте ли ви ове робове Моје у заблуду завели, или су они сами са правог пута залутали?' - Они ће рећи: Хваљен нек си Ти, незамисливо је да смо ми поред Тебе икакве заштитнике узимали.'“
(Кур'ан, 25:17,18)

И немој да губите из вида да ће Божији штићеници први да одбију овај степен на који их уздижу незналице. Они требају да буду наш узор чији пут ћемо да следимо, чији ћемо начин обожавања према Господару да следимо.

Узвишени Бог је казао:

„И нека се ничега не боје и ни за чим нек не тугују Божији штићеници,

они који буду веровали и који се буду Аллаха бојали, за њих су добре вести и на овом и на оном свету - Божије речи нико не може изменити - то ће, заиста, велики успех бити.“ (Кур'ан, 10:62-64)

Из ајета (одломка) видећеш да је евлија (Божији штићеник) истински верник који је истински богобојазан. У његовом се срцу веровање настанило, његова искреност је дело, а дело је слеђење онога што је Бог наредио и избегавање онога што је забранио. То је значење вилајета (да је неко евлија).

Божији посланик Исус, мир над њим

Узвишени Бог послао је Исуса, нека су Божији благослов и мир над њим, којег је потпомогао наднаравним чудима, као што је оживљавање мртвих.

Хришћански учењаци су били изложени тортурама. Нерон је премазивао

тела учењака катраном, затим би их запалио како би њима осветљавао своју башту.

Услед недостатка учењака и њихове удаљености од народа, међу људима почела да се шире искривљавања везана за личност Исуса, нека су Божији благослов и мир над њим. Изгубљено је Исусово, нека су Божији благослов и мир над њим, Јеванђеље, а појавила су се друга многобројна Јеванђеља, њих око седамдесет. Хришћани су забранили оптицај другим јеванђељима осим Јеванђеља по Матеју, Јовану, Марку и Луки. На крају се појавило Јеванђеље које је претходно било забрањено, а то је Јеванђеље по Варнави. Ово Јеванђеље је умногоме идентично са оним што се наводи у Кур'ану о многим питањима. Хришћани су узели веровања претходних идолопоклоника и унели их у своју веру. Сматрали су да је Исус Божији син, а

њихов највећи доказ за то је његово рођење без оца.

Кур'ан је одговорио на њихову клевету речима:

„Исаов (Исусов) случај је код Аллаха исти као и случај Адемов (Адамов); од земље га је створио, а затим је казао: 'Буди!' – Он би.“ (Кур'ан, 3:59)

То јест, ако је ово ваш доказ, о хришћани, сетите се вашег оца Адама, Бог га је створио без оца и мајке.

Да ли то значи да је он Божији син?

Да ли, по вашем мишљењу, Узвишени није у стању да створи човека осим преко оца и мајке? Божија је моћ већа него што ви можете да замислите. Када нешто жели, каже: "Буди!" И оно буде.

Ако Узвишени Бог жели човека без оца и мајке, Он каже: "Буди!" И би Адам.

Ако Узвишени Бог жели жену без мајке, каже: "Буди!" И би Ева.

Ако Узвишени Бог жели човека без оца, Он каже: "Буди!" И би Исус.

Дијалог између муслимана и хришћана

1. Један је муслиман казао свештенику: „Неки људи су ме обавестили да је поглавар анђела умро.“ На то му је свештеник одговорио: „То је лаж, јер су анђели вечни и они не умиру.“ Казао му је муслиман: „Како? Кад ти сад у својој проповеди кажеш да је бог умро на дрвеном крсту? Како може бог да умре, а да су анђели вечни?“ Свештеник се збунио и није ни реч проговорио.

3. Један је муслимански учењак казао: "Веровања хришћана, заиста, сама по себи нису разумљива. Они сматрају да је $1=3$, јер кажу: Отац, Син и Дух Свети су један бог."

Бушајри је у својим стиховима казао:

„Тројицу су учинили једним, да су на правом путу, не би велики број малим учинили.“

Један је муслимански песник казао:

„Чудновато је да су хришћани Бога за Месијиног оца узели. Предали су га јеврејима и рекли: Они су га, заиста, након убиства, разапели. Да што кажу истина је, питајте их, отац где му је? Ако је задовољан његовим злостављањем, захвалите им на учињеном. А ако је љут и незадовољан, потчините их јер су га надвладали.“

Многи хришћански учењаци одрекли су се тројства. Узвишени Бог обзнанио је

да не може да буде бог онај ко има потребу за храном и пићем, затим, он има и потребу за тим да се реши остатака хране и пића из тела.

„Месих (Месија), син Маријин, само је посланик - и пре њега су долазили и одлазили посланици а мајка његова је увек истину говорила; и обоје су храну јели. Погледај како им Ми износимо јасне доказе, и погледај, затим, њих како се одмећу.“ (Кур'ан, 5:74)

Незнања и измишљотине

1. Полагање права на знање о невидљивом.

Овом се измишљотином користе многи прорицатељи судбине како би народ пљачкали. Да они заиста знају гајб - невидљиво - сами себи би учинили добро, а од себе би отклонили свако зло. Али они

западају у опасности као и други људи, зарађују и имају многе благодати попут других људи. Узвишени Бог обзнанио нам је да је Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, најбоље Божије створење - а он не зна гајб (невидљиво) осим онолико колико га је Бог подучио.

„А да знам да проничем у тајне, стекао бих многа добра, а зло би било далеко од мене; ја само доносим опомене и радосне вести људима који верују.“ (Кур'ан, 7:188)

А ко поверује да истину говори прорицатељ и врачар, постаје неверник у све оно што је објављено Мухаммеду, нека су Божији благослов и мир над њим.

2. Везивање за камење и дрвеће.

Ово незнање и друге измишљотине наводе човека да мисли да камен и дрво доносе корист и штету, јер се у њему налазе благодати неког човека, или да је

то благословљено место. Узвишени Бог наредио је Своем Посланику да објасни људима да они не могу да користе, а ни да штете.

Узвишени Бог је казао:

„Реци: 'Ја не могу ни самом себи неку корист прибавити, ни од себе какву штету отклонити; бива онако како Аллах хоће.“ (Кур'ан, 7:188)

3. Сихр (враџбина, магија).

Ово је велика заблуда у коју западају неке незналице. Узвишени Бог обзнанио је да сихр не може да штети вернику, осим ако Бог то жели, и да је то пракса коју упражњавају јевреји. Узвишени Бог је казао:

„И поводе се за оним што су ђаволи о Соломоновој владавини казивали. А Соломон није био неверник - ђаволи нису веровали и људе су учили враџбини (сихру).“ (Кур'ан, 2:102)

Закључак

У доказе Божије једноће спадају: стабилност свемира и његова постојаност на савршеном уређењу, без уплитања насиља што сведочи да се све креће по једној вољи. Све то сведочи о повезаности и хармонији свемира који се налази под управом једног Владара. Непостојање борби међу свемирским телима сведочи да не постоје други богови поред Узвишеног Бога који би се борили за управу над свемиром.

Господар: Он је апсолутни Владар, Који постоји, Који свему облик даје и Који нема судруга.

Аллах (Бог): Он је Владар Који влада свим силама и вредностима на небесима и на Земљи. Истина је Његова специфичност, све благодати су у његовој руци; наредба је једино Његова; снага и

моћ су у Његовом власништву; све што је на небесима и на Земљи Њему је потчињено; хтелo - не хтелo, покорно је Његовим наредбама и нико нема власти осим Њега. Нико у свемиру не проводи прописе мимо Њега, једино Његовим задовољством.

Ибадет (богослужење) се састоји од захвале, покајања, падања ничице, слављења Бога, скрушености, преданости, чињења молбе, ослањања на Бога, и нико мимо Бога нема права на ибадет.

Ширк: То је придруживање Богу друга у Божанској бити, својствима и делима. Постоје четири врсте ширка:

1. Обожавање идола, као што су камење и звезде.

2. Веровање да је Бог други од двојице, тројице или више божанстава.

3. Потчињавање другим прописима, поред Божијих, и слеђење упуте поред Божије Упуте.

4. Слеђење страсти.

Ширк је велико насиље према истини и према самом себи. Ако Бог прашта грехе грешницима, Он неће да опрости ономе ко Му, знајући истину, припише судруга.

Незналице преувеличавају место Божијих штићеника, веровесника и добрих, до те мере да их подижу до места које доликује само Узвишеном Богу.

Након што су Римљани протерали хришћанске учењаке, оживеле су измишљотине међу хришћанима и изгубило се Исусово Јеванђеље. Измишљена је заблуда и сплетка о томе да је Исус, нека су Божији благослов и мир над њим, Божији син, а њихов доказ је то да нема оца. Узвишени Бог упознао је хришћане у Својој Књизи (Кур'ану) о томе

да је Бог моћан да створи човека без мајке и без оца, као што је раније створио Адама, нека су Божији благослов и мир над њим, без оца и мајке, као што је случај са послаником Исусом, нека су Божији благослов и мир над њим. Узвишени Бог упознао је хришћане о томе да Господар нема потребе за храном и пићем, а самим тим ни за обављањем нужде.

Појавило се Јеванђеље које су папе прикриле, а то је Јеванђеље по Варнави које је идентично са Кур'аном у многим стварима. Неке од њих су: посланство Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, људска природа Исуса, нека су Божији благослов и мир над њим, а историјски рукописи потврђују оно што се наводи у овом Јеванђељу.

Постоје незнања и измишљотине које су се рашириле међу људима, а које Ислам побија, као што су: полагање права на знање о невидљивом, веровање да

благословљено камење и дрвеће доноси корист и штету, враџбина и прорицање судбине.

